இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் இப்பொழுது சத்திய தந்தையின் மூலம் சத்திய விசயங்களைக் கேட்டு வெளிச்சத்திற்கு வந்திருக்கின்றீர்கள் எனில் அனைவரையும் இருளிலிருந்து வெளிச்சத்திற்கு அழைத்து வருவது தான் உங்களது கடமையாகும்.

கேள்வி: நீங்கள் யாருக்காவது ஞானம் கூறுகின்ற பொழுது எந்த ஒரு விசயத்தைக் கண்டிப்பாக நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்?

பதில்: வாயின் மூலம் அடிக்கடி பாபா, பாபா என்று கூறிக் கொண்டே இருங்கள். இதன் மூலம் **நான் - எனது** என்பது அழிந்து விடும். ஆஸ்தியும் நினைவில் இருக்கும். பாபா என்று கூறுவதன் மூலம் சர்வவியாபி என்ற ஞானம் முன் கூட்டியே அழிந்து போய் விடும். பகவான் சர்வவியாபி என்று யாராவது கூறினால் அனைவருக்குள்ளும் தந்தை எவ்வாறு இருக்க முடியும்? என்று கேளுங்கள்.

பாட்டு: இன்று மனிதன் இருளில் இருக்கின்றான் ....

ஓம்சாந்தி. குழந்தைகள் என்ன கூறினர்? மேலும் யாரை அழைக்கின்றனர்? ஹே, ஞானக் கடலானவரே, அதாவது ஹே, ஞான சூரியனாகிய பாபாவே ...... பகவான் பாபா என்று கூறப்படுகின்றார் அல்லவா! பகவான் தந்தையெனில் நீங்கள் அனைவரும் குழந்தைகள். நாம் இருளில் வந்து விழுந்திருக்கின்றோம் என்று குழந்தைகள் கூறுகின்றீர்கள். நீங்கள் எங்களை வெளிச்சத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள். பாபா என்று கூறுவதன் மூலம் தந்தையை அழைக்கின்றோம் என்பது நிரூபணம் ஆகின்றது. பாபா என்ற வார்த்தை கூறுவதன் மூலம் அன்பு வந்து விடுகின்றது. ஏனெனில் தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தி அடைகின்றோம். ஈஸ்வரன் அல்லது பிரபு என்று கூறுவதன் மூலம் தந்தையின் ஆஸ்திக்கான ரசனை வருவது கிடையாது. பாபா என்று கூறுவதன் மூலம் ஆஸ்தி நினைவிற்கு வந்து விடுகின்றது. பாபா, நாம் இருளில் வந்து விட்டோம், நீங்கள் இப்பொழுது மீண்டும் ஞானத்தின் மூலம் நமது தீபத்தை ஏற்றுங்கள் என்று அழைக்கின்றீர்கள். ஏனெனில் ஆத்மாக்களின் தீபம் அணைந்திருக்கின்றது. மனிதர்கள் இறக்கின்ற பொழுது 12 நாட்கள் தீபத்தை ஏற்றுகின்றனர். தீபம் அனைந்து விடக் கூடாது, ஆகையால் எண்ணெய் ஊற்றுவதற்காகவே ஒருவர் அமர்ந்திருப்பார்.

தந்தை புரிய வைக்கின்றார் - பாரதவாசிகளாகிய நீங்கள் வெளிச்சத்தில் அதாவது பகலில் இருந்தீர்கள். இப்பொழுது இரவில் இருக்கின்றீர்கள். 12 மணி நேரம் பகல், 12 மணி நேரம் இரவு. அது எல்லைக்குட்பட்ட விசயமாகும். இது எல்லையற்ற பகல் மற்றும் எல்லையற்ற இரவாகும். இதனையே பிரம்மாவின் பகல் - சத்யுகம், திரேதா, பிரம்மாவின் இரவு - துவாபரம், கலியுகம் என்று கூறப்படுகின்றது. இரவில் இருள் இருக்கும். மனிதர்கள் ஏமாற்றம் அடைந்து கொண்டே இருப்பர். பகவானைத் தேடி நாலாபுறமும் அலைந்து கொண்டே இருக்கின்றனர். ஆனால் பரமாத்வை அடைய முடியாது. பரமாத்மாவை அடைவதற்காகவே பக்தி செய்கின்றனர். துவாபர யுகத்திலிருந்து தான் பக்தி ஆரம்பமாகின்றது. அதாவது இராவண ராஜ்ஜியம் ஆரம்பமாகின்றது. தசராவையும் ஒரு கதையாக உருவாக்கி விட்டனர். எப்பொழுதும் கதையை கற்பனையாக உருவாக்குவர், சினிமா, நாடகம் உருவாக்குவது போன்று. ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை தான் உண்மையானதாகும். பரமாத்மா குழந்தை களுக்கு இராஜயோகத்தை கற்பித்தார், ராஜ்ஜியத்தை கொடுத்திருந்தார். பிறகு பக்தி மார்க்கத்தில் அமர்ந்து கதையாக உருவாக்கி விட்டனர். வியாசர் கீதையை உருவாக்கினார் அதாவது கதையை உருவாக்கினார். உண்மையான விசயத்தை இப்பொழுது நீங்கள் தந்தையின் மூலமாக கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். எப்பொழுதும் பாபா பாபா என்று கூற வேண்டும். பரமாத்மா நமது தந்தையாக இருக்கின்றார், புது உலகை படைப்பவர். ஆக கண்டிப்பாக அவர் மூலமாக நமக்கு சொர்க்கத்தின் ஆஸ்தி கிடைக்க வேண்டும். இப்பொழுது 84 பிறவிகளில் வந்து நாம் நரகத்தில் வந்து விழுந்து விட்டோம். தந்தை புரிய வைக்கின்றார் - குழந்தைகளே! பாரதவாசிகளாகிய நீங்கள் சூரியவம்சி, சந்திரவம்சிகளாக இருந்தீர்கள், உலகிற்கு எஜமானர்களாக இருந்தீர்கள், வேறு எந்த தர்மமும் கிடையாது, அதனையே சொர்க்கம் அதாவது கிருஷ்ணபுரி என்று கூறப்படுகின்றது. இது கம்சபுரியாகும். பாப்தாதா நினைவு படுத்துகின்றார். லெட்சுமி நாராயணனின் ராஜ்ஜியம் இருந்தது. தந்தை தான் ஞானக் கடலாக, அமைதியின் கடலாக, பதீத பாவனாக இருக்கின்றாரே தவிர தண்ணீரின் கங்கை அல்ல. அனைத்து நாயகிகளுக்கு பகவான் என்ற ஒரே ஒரு நாயகன் என்பதை மனிதர்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லை. அதனால் தான் ஆத்மாவின் தந்தை யார்? என்று கேட்கப்படுகின்றது. குழப்பமடைந்து விடுகின்றனர். நமக்குத் தெரியாது என்று கூறிவிடுகின்றனர். ஹரே! ஆத்மாக்களே, நீங்கள் உங்களது தந்தையை அறியவில்லையா? பரம்பிதா என்று கூறுகின்றனர். பிறகு அவருடைய பெயர், ரூபம் என்ன? என்று கேட்கப்படுகின்றது. கடவுளை அறிந்திருக்கின்றீர்களா? சர்வவியாபி என்று கூறி விடுகின்றனர். ஹரே, குழந்தைகளின் தந்தை சர்வவியாபியாக இருக்க முடியுமா என்ன? இராவணனின் அசுர வழியில் எவ்வளவு புத்தியற்றவர்களாக ஆகிவிட்டனர்! தேக அபிமானம் தான் நம்பர் ஒன். தன்னை ஆத்மா என்ற நிச்சயம் செய்வது கிடையாது. நான் இன்னார் என்று கூறிவிடுகின்றனர். இது சரீரத்திற்கான விசயமாகும். உண்மையில் நான் யார்? என்பதை அறியவில்லை. நான்

நீதிபதி, நான் இன்னார் ...... நான் , நான் என்று கூறிக் கொண்டே இருக்கின்றனர். ஆனால் இது தவறாகும். நான் மற்றும் எனது என்பது இரண்டு விசயமாகும். ஆத்மா அழிவற்றதாகும், சரீரம் அழியக் கூடியதாகும். சரீரத்திற்குத் தான் பெயர் வைக்கின்றனர். ஆத்மாவிற்கு எந்த பெயரும் வைக்கப்படுவது கிடையாது. தந்தை கூறுகின்றார் - எனது பெயர் சிவன். சிவஜெயந்தி கொண்டாடுகின்றனர். இப்பொழுது நிராகாரமானவரின் ஜெயந்தி எப்படி ஏற்பட முடியும்? அவர் எதில் வருகின்றார்? என்பது யாருக்கும் தெரியாது. அனைத்து ஆத்மாக்களின் பெயர் ஆத்மா தான். பரமாத்மாவின் பெயர் சிவன். மற்ற அனைவரும் சாலிக்கிராம் ஆவர். ஆத்மாக்கள் குழந்தைகளாக இருக்கின்றன. ஒரே ஒரு சிவன் தான் அனைத்து ஆத்மாக்களின் தந்தையாக இருக்கின்றார். அவர் எல்லையற்ற தந்தையாவார். வந்து நம்மை பாவனம் ஆக்குங்கள், நாம் துக்கமானவர்களாக இருக்கின்றோம் என்று அனைவரும் அவரை அழைக்கின்றனர். ஆத்மா அழைக்கின்றது, துக்கத்தில் அனைத்துக் குழந்தைகளும் நினைவு செய்கின்றது. பிறகு இதே குழந்தைகள் சுகத்தில் இருக்கின்ற பொழுது யாரும் நினைவு செய்வதே கிடையாது. துக்கமானவர்களாக ஆக்கியது இராவணன்.

தந்தை புரிய வைக்கின்றார் - இந்த இராவணன் உங்களது பழைய எதிரி. இந்த விளையாட்டும் நாடகத்தில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆக இப்பொழுது அனைவரும் இருளில் இருக்கின்றனர். அதனால் தான் ஞான சூரியனே வாருங்கள், எங்களை வெளிச்சத்தில் அழைத்துச் செல்லுங்கள் என்று அழைக்கின்றனர். பாரதம் சுகதாமமாக இருக்கின்ற பொழுது யாரும் அழைக்கவில்லை. எந்த குறைக்கான பொருளும் இல்லை. ஹே அமைதி கொடுக்கக் கூடியவரே! என்று இங்கு கதறிக் கொண்டிருக்கின்றனர். **அமைதி** என்பது உங்களது சுயதர்மம் என்று தந்தை புரிய வைக்கின்றார். கழுத்து மாலையாகும். ஆத்மா சாந்திதாமத்தில் வசிக்கக் கூடியது. சாந்திதாமத்திலிருந்து பிறகு சுகதாமத்திற்குச் செல்கின்றது. அங்கு சுகமோ சுகம் தான். நீங்கள் கதற வேண்டி யிருக்காது. துக்கத்தில் தான் கருணை காட்டுங்கள், துக்கத்தை நீக்கி சுகம் கொடுப்பவரே! வாருங்கள் என்று கதறுகின்றனர். சிவபாபா, இனிய பாபா மீண்டும் வாருங்கள். கண்டிப்பாக வருகின்றார், அதனால் தான் சிவஜெயந்தி கொண்டாடுகின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சொர்க்கத்தின் இளவரசர் ஆவார். அவருக்கும் ஜெயந்தி கொண்டாடுகின்றனர். ஆனால் கிருஷ்ணர் எப்பொழுது வந்தார்? என்பது யாருக்கும் தெரியாது. இராதை கிருஷ்ணர் தான் சுயம்வரத்திற்குப் பின் லெட்சுமி நாராயணனாக ஆகின்றனர். இது யாருக்கும் தெரியாது. ஓ பரம்பிதா ...... என்று மனிதர்கள் தான் அழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். நல்லது, அவரது பெயர், உருவம் என்ன? என்று கேட்டால் பெயர், உருவத்திலிருந்து விடுபட்டவர் என்று கூறிவிடுகின்றனர். ஹரே, நீங்கள் **பரம்பிதா** என்று கூறுகின்றீர்கள், பிறகு பெயர், உருவத்திலிருந்து தனிப்பட்டவர் என்று கூறிவிடுகின்றீர்கள். ஆகாய மண்டலம் இருக்கின்றது, அதற்கும் ஆகாயம் என்று பெயர் இருக்கின்றது. நாம் தந்தையின் பெயர், உருவத்தை அறியவில்லை என்று நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள். நல்லது, தன்னை அறிந்திருக்கின்றீர்களா? ஆம், நாம் ஆத்மாக்கள். சரி, ஆத்மாவின் பெயர், உருவத்தைக் கூறுங்கள். பிறகு ஆத்மா தான் பரமாத்மா என்று கூறிவிடுகின்றனர். ஆத்மா பெயர் உருவத்திலிருந்து விடுபட்டதாக இருக்க முடியாது. ஆத்மா ஒரு பிந்து நட்சத்திரம் போன்று இருக்கின்றது. பிருகுட்டியின் நடுவில் இருக்கின்றது. அந்த சிறிய ஆத்மாவில் 84 பிறவிகளின் நடிப்பு பதிவாகியிருக்கின்றது. இது மிகவும் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விசயமாகும். அதனால் தான் 7 நாள் பட்டி என்று பாடப்பட்டிருக்கின்றது. துவாபரத்திலிருந்து இராவண ராஜ்ஜியம் ஆரம்பமானது. அப்பொழுதிலிருந்து விகாரங்களின் பிரவேசம் ஏற்பட்டது. ஏணிப்படி இறங்கி வந்தோம். இப்பொழுது அனைவருக்கும் கிரஹச்சாரம் பிடித்திருக்கின்றது. கருப்பாகி விட்டனர். ஹே ஞான சூரியனே, வாருங்கள் என்று அதனால் தான் அழைக்கின்றனர். வந்து நம்மை வெளிச்சத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள். ஞானக் கண்மை சத்குரு கொடுத்தார், அஞ்ஞான இருள் விலகி விட்டது ...... புத்தியில் தந்தை வருகின்றார். ஞானக் கண்மை குரு கொடுத்தார் என்பது கிடையாது ..... அநேக குருக்கள் இருக்கின்றனர், அவர்களிடத்தில் ஞானம் எங்கு இருக்கின்றது? அவர்களுக்கு எந்த புகழும் கிடையாது. ஞானக் கடல், பதீத பாவனன், அனைவருக்கும் சத்கதி கொடுக்கும் வள்ளல் ஒரே ஒரு தந்தை தான். பிறகு வேறு யாராவது ஞானம் எப்படி கொடுக்க முடியும்? பகவானை சந்திப்பதற்கு அநேக வழிகள் இருக்கின்றன என்று சாதுக்கள் கூறுகின்றனர். சாஸ்திரம் படிப்பது, யக்ஞம், தவம் போன்றவைகள் செய்வது - இவையனைத்தும் பகவானை சந்திப்பதற்கான வழிகளாகும். ஆனால் பதீதமானவர்கள் பாவன உலகிற்கு எவ்வாறு செல்ல முடியும்? தந்தை கூறுகின்றார் - நான் சுயம் வருகின்றேன். பகவான் ஒருவர் மட்டுமே, பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கர் இவர்களும் தேவதைகள் தான். அவர்களை பகவான் என்று கூறுவது கிடையாது. அவர்களுக்குத் தந்தையானவர் சிவன். பிரஜாபிதா பிரம்மா இங்கு தான் இருப்பார் அல்லவா! பிரஜைகள் இங்கு இருக்கின்றனர். பிரஜாபிதா பிரம்மா குமாரிகள் இயக்கும் என்று பெயரும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆக குழந்தைகள் ஆகிவிடுகின்றீர்கள். பல பி.கு இருக்கின்றனர். ஆஸ்தி சிவனிடமிருந்து தான் கிடைக்கின்றதே தவிர பிரம்மாவிடமிருந்து அல்ல. ஆஸ்தி தாத்தாவிடமிருந்து தான் கிடைக்கின்றது. பிரம்மாவின் மூலமாக அமர்ந்து சொர்க்கம் செல்வதற்கு தகுதியானவர்களாக ஆக்குகின்றார். பிரம்மாவின் மூலம் குழந்தைகளைத் தத்தெடுக்கின்றார். பாபா, நாம் உங்களுடையவர்கள், உங்களிடமிருந்து ஆஸ்தி அடைகின்றோம் என்று குழந்தைகளும் கூறுகின்றனர்.

பிரம்மாவின் மூலம் விஷ்ணுபுரி ஸ்தாபனை ஆகின்றது. சிவபாபா இராஜயோகத்தை கற்பிக்கின்றார். ஸ்ரீமத் என்றால் சிரேஷ்டத்திலும் சிரேஷ்ட பகவானின் கீதையாகும். பகவான் ஒரே ஒரு நிராகாராமானவர். தந்தை புரிய வைக்கின்றார் - குழந்தைகளாகிய நீங்கள் 84 பிறவிகள் எடுத்திருக்கின்றீர்கள். ஆத்மா பரமாத்மாவை விட்டு பிரிந்து அதிக காலம் ஆகிவிட்டது ...... பல காலமாக பாரதவாசிகள் தான் இருக்கின்றனர். வேறு எந்த தர்மமும் கிடையாது. அவர்கள் தான் முதன் முதலில் பிரிந்தவர்கள். தந்தையிடமிருந்து பிரிந்து இங்கு நடிப்பு நடிப்பதற்காக வந்தனர். பாபா கூறுகின்றார் - ஹே! ஆத்மாக்களே! இப்பொழுது தந்தையாகிய என்னை நினைவு செய்யுங்கள். இது நினைவு யாத்திரையாகும் அதாவது யோக அக்னியாகும். உங்கள் தலையின் மீது இருக்கும் பாவச் சுமைகள் இந்த யோக அக்னியின் மூலம் அழிந்து விடும். ஹே, இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் தங்க காலத்திலிருந்து இரும்பு காலத்திற்கு வந்து விட்டீர்கள். இப்பொழுது என்னை நினைவு செய்யுங்கள். இது புத்திக்கான வேலை அல்லவா! தேக சகிதமாக தேகத்தின் அனைத்து சம்பந்தங்களையும் விட்டு விட்டு என் ஒருவனை மட்டுமே நினைவு செய்யுங்கள். நீங்கள் ஆத்மாக்கள் அல்லவா! இது உங்களது சரீரம் ஆகும். நான், நான் என்று ஆத்மா தான் கூறுகின்றது. உங்களை இராவணன் பதீதமாக ஆக்கி விட்டது. இந்த விளையாட்டு உருவாக்கப் பட்டிருக்கின்றத. பாவன பாரதம் மற்றும் பதீத பாரதம். எப்பொழுது பதீதமாக ஆகின்றீர்களோ அப்பொழுது தந்தையை அழைக்கின்றீர்கள். இராம ராஜ்ஜியம் தேவை. கூறவும் செய்கின்றனர், ஆனால் அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்வது கிடையாது. ஞானம் கொடுக்கக் கூடியவர், ஞானக் கடலானவர் ஒரே ஒரு தந்தை தான். தந்தை வந்து தான் விநாடியில் ஆஸ்தி கொடுக்கின்றார். இப்பொழுது நீங்கள் தந்தை யினுடையவர்களாக ஆகியிருக்கின்றீர்கள். தந்தையிடமிருந்து சூரியவம்சி, சந்திரவம்சிக்கான ஆஸ்தி அடைவதற் காக. பிறகு சத்யுகம், திரேதாவில் நீங்கள் அமரர்களாக ஆகிவிடுகின்றீர்கள். இன்னார் இறந்து விட்டார் என்று அங்கு நீங்கள் கூற மாட்டீர்கள். சத்யுகத்தில் தீடீர் மரணம் ஏற்படாது. நீங்கள் காலன் மீது வெற்றி அடைகின்றீர்கள். துக்கத்திற்கான பெயர் இருக்காது. அது தான் சுகதாமம் என்று கூறப்படுகின்றது. நான் உங்களுக்கு சொர்க்கத்தின் ராஜ்ஜியத்தைக் கொடுக்கின்றேன் என்று தந்தை கூறுகின்றார். அங்கு அநேக திருவிழாக்கள் இருக்கும். பக்தி மார்க்கத்தில் கோயில்களை உருவாக்கும் பொழுது கூட எவ்வளவு செல்வங்கள் இருந்தன! பாரதம் எப்படி இருந்தது! மற்ற அனைத்து ஆத்மாக்களும் நிராகார உலகில் இருந்தன. உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த பாபா இப்பொழுது சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனை செய்து கொண்டிருக்கின்றார் என்பதை குழந்தைகள் அறிந்து கொண்டீர்கள். உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்தவர் சிவபாபா, பிறகு பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கர் சூட்சுமவதனவாசிகள். பிறகு இந்த உலகம். ஞானத்தின் மூலம் தான் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு சத்கதி ஏற்படுகின்றது. ஞானம், பக்தி மற்றும் வைராக்கியம் என்றும் பாடப்படுகின்றது. பழைய உலகின் மீது வைராக்கியம் ஏற்படுகின்றது. ஏனெனில் சத்யுகத்தின் ராஜ்ஜியம் கிடைக்கின்றது. இப்பொழுது தந்தை கூறுகின்றார் - குழந்தைகளே! என் ஒருவனை நினைவு செய்யுங்கள். என்னை நினைவு செய்தால் என்னிடத்தில் வந்து விடுவீர்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிய செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1) தலையின் மீதிருக்கும் பாவச் சுமைகளை யோக அக்னியின் மூலம் அழிக்க வேண்டும். புத்தியினால் தேகம், தேகத்தின் அனைத்து சம்பந்தங்களை விட்டு விட்டு ஒரு தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும்.

2) அழைப்பது அல்லது கதறுவதற்குப் பதிலாக தனது அமைதி என்ற சுயதர்மத்தில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். அமைதி கழுத்து மாலையாகும். தேக அபிமானத்தில் வந்து நான் மற்றும் எனது என்ற சப்தத்தைக் கூறக் கூடாது. தன்னை **ஆத்மா** என்று நிச்சயம் செய்ய வேண்டும்.

வரதானம்: எல்லைக்குட்பட்ட பொறுப்புகளை எல்லையற்றதில் மாற்றம் செய்யக் கூடிய நினைவு சொரூபம், நஷ்டமோகா ஆகுக.

நஷ்டமோகா ஆவதற்காக தனது நினைவு சொரூபத்தை மட்டும் மாற்றி விடுங்கள். நான் குடும்பஸ்தன், எனது வீடு, எனது சம்பந்தம் என்ற நினைவு இருக்கும் பொழுது தான் மோகம் ஏற்படுகின்றது. இப்பொழுது இந்த எல்லைக்குட்பட்ட பொறுப்புகளை எல்லையற்ற பொறுப்பாக மாற்றம் செய்து விடுங்கள். எல்லையற்ற பொறுப்புகளை கடைப்பிடிக்கும் பொழுது எல்லைக்குட்பட்டது தானாகவே நிறைவேறி விடும். எல்லையற்ற பொறுப்புகளை மறந்து எல்லைக்குட்பட்ட பொறுப்புகளை மட்டுமே கடைபிடிக்கும் பொழுது அதனை மேலும் கெடுக்கின்றீர்கள். ஏனெனில் அந்த கடமை மோகத்திற்கான கடமையாக ஆகிவிடுகின்றது. ஆகையால் தனது நினைவு சொரூபத்தை மாற்றி நஷ்டமோகாவாக ஆகுங்கள்.

சுலோகன்: பல்வேறு விஷயங்கள் என்ற மேகத்தை விநாடியில் கடந்து செல்லும் அளவிற்கு பறக்கும் தன்மையை நிறைத்துக் கொள்ளுங்கள்.